

ת"פ 20718/04/20 - דוד מרדכי כהן נגד מדינת ישראל משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20718-04-20 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מבקש: דוד מרדכי כהן
באמצעות ב"כ עוה"ד משה זכות
נגד
משיבה: מדינת ישראל משטרת ישראל
תביעות שלוחת רמלה

החלטה

בקשה לביטול כתב האישום נוכח טענה לקיומה של הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 (10) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב-1982. וכן לנוכח טענה שהעובדות המתוארות בכתב האישום אינן מקימות עבירה לפי סעיף 149 (4) לחוק הנ"ל.

א. כתב האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977, עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 257 לחוק הנ"ל וכן עבירה של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, עבירה לפי סעיף 47 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969

על-פי המתואר בכתב -האישום, ביום 11.02.2019 בשעה 21:15, או בסמוך לכך, מתנדבי משטרה הבחינו ברכב שעומד סמוך לתחנת אוטובוס וממנו יצאו שלושה בחורים. המתנדבים ניגשו לנהג הרכב וביקשו ממנו להציג להם את רישיון הרכב וזה טען שהרכב אינו שייך לו. או אז הגיע למקום הנאשם, טען שהרכב שלו, סירב להציג בפני המתנדבים את רישיון הרכב ואיים בכך שאמר: "אתה לא מכיר אותי, מה תעשה לי, יאללה עוף מפה, אני שם זין עלייך אתה סתם בן אדם" כמו כן איים הנאשם על המתנדב עמוס בכך שנצמד עם פניו אל פניו.

מיד ובסמוך ביקשו המתנדבים סיוע ובתגובה ניסה הנאשם לדחוף את המתנדב עמוס בכך שקירב את חזהו לחזהו של המתנדב עמוס.

למקום הגיע קצין משטרה, אשר ביקש לדבר עם הנאשם אך האחרון סירב ובתגובה הודיע לו הקצין שהוא מעוכב. חבריו של הנאשם שזהותם אינה ידועה למאשימה, משכו אותו והנאשם בעצמו התנגד לעיכוב ולכן הודיע לו הקצין על

מעצרו. בעת שניסה השוטר לאזוק את הנאשם, הנאשם משך את השוטר בסיוע חברו. הנאשם ניסה להשתחרר מהאזוק וגרם לשוטר שפשוף בידו.

הנאשם הועלה לניידת המשטרה תוך שהוא משתולל ומטיח את ראשו בכיסא שבתוך הניידת, עד אשר השוטר סטר לו.

ב. הבקשה:

ב"כ הנאשם טען לקיומה של הגנה מן הצדק שהעובדות המתוארות בכתב האישום אינן מקימות עבירה. לטענת ב"כ הנאשם, התנהלות המתנדבים וכן התנהלות השוטר אשר ביצע עיכוב ומעצר היא בלתי חוקית ובניגוד לדין. נטען שהצעירים לא ביצעו עבירה כלשהי ולפיכך לשוטר ובוודאי שלא למתנדב, יש סמכות לפנות לאדם אשר לא ביצע עבירה זו מקרוב.

עוד נטען כי למתנדב לא הייתה כל סמכות לבקש להציג בפניו את רישיונות הרכב.

בנוסף הועלתה טענה כי במהלך העיכוב, לא הזדהה השוטר בפני הנאשם והוא לא ציין שהוא שוטר. כמו כן נטען כי השוטר הודה שתקף את הנאשם בכך שסטר לו על פניו וזאת בניגוד לחוק.

ב"כ הנאשם ציין פגמים נוספים וביניהם אי הפעלת מצלמת גוף או תיעוד הפציעות של הנאשם.

המאשימה הגישה תגובתה בכתב וטענה כי חומר הראיות על בסיסו הוגש כתב-האישום נסמך על דוחות הפעולה ויתר חומרי החקירה. לטענתה הנאשם אף לא הסכים לשאת פעולה ולמסור את שמות חבריו שיכלו לתמוך בגרסתו.

באשר לטענת הגנה מן הצדק, טענה המאשימה כי לא נפגעו כלל זכויותיו של הנאשם וכי לא ניתן לומר שזכויותיו נפגעו בצורה משמעותית עד כי הסעד הראוי הינו ביטול כתב-האישום.

עוד טענה המאשימה כי באשר לסטירה, שלגביה אין מחלוקת, המדובר ב"נגיעה בפנים" וזאת לצורך הרגעת הנאשם שהטיח ראשו בכיסא הניידת.

לטענה לפיה יש איסור לדרוש רישיונות רכב, השיבה המאשימה כי אכן בוטלה החובה המחייבת החזקת רישיון רכב ורישיון נהיגה, אך עדיין יש לשאת תעודה מזהה רשמית כלשהי.

לטענה לפיה השוטר לא הזדהה בפני הנאשם, השיבה המאשימה כי אכן כאשר במימוש סמכות מעצר או עיכוב על השוטר להזדהות, אך ישנם מצבים מוחרגים לעניין דחיית ההזדהות וביניהם מצב בו ברור כי זהות השוטר ידועה. המאשימה טענה כי הנאשם הבהיר בחקירתו שמיד הבין שהמדובר בשוטרים אשר ירדו מניידת משטרה.

ג. דיון:

ביטול כתב-האישום:

בפתחם של דברים אתייחס לטענת ב"כ הנאשם לפיה העבירות המתוארות בכתב האישום אינן מקימות עבירה.

לפי טענה זו, גם אם יודה נאשם בכל העובדות המתוארות בכתב-האישום, לא יהיה בכך בסיס להרשעתו בעבירות

המיוחסות לו.

ב"כ הנאשם טוען כי הנאשם לא ביצע כל עבירה וכי התנהלות המתנדבים והשוטר שביצע עיכוב ומעצר, היא בניגוד לדין. קרי, לשיטתו, גם אם תצליח המאשימה להוכיח עובדתית את המתואר בכתב האישום, לא יהא בכך להוות בסיס משפטי להרשעתו.

כידוע, החלק העובדתי בכתב האישום מתאר את התנהגותו של הנאשם ואת הנסיבות באותו אירוע. הוראות החוק שבכתב-האישום, משקפות את העבירות המתגבשות מן העובדות הללו.

אכן, לבית-המשפט סמכות, כבר בשלב מקדמי של ההליך, טרם הבאת הראיות, על-פי העובדות כפי שהן, לחרוץ את גורלו של כתב האישום ולבטלו וזאת ללא צורך בהוכחתן.

כבר עתה אעיר כי לא זה המקרה שבפני.

בכדי לדון בטענת ב"כ הנאשם במקרה העומד בפניי, על בית-המשפט לשמוע את פרשת התביעה, לתת את הדעת על התנהגות המתנדבים, סמכותם, סמכות השוטר לבצע עיכוב ולאחריו מעצר.

בית-המשפט אינו יכול לגשש באפלה ולהכריע בטענה שבעובדות במקרה זה, שייתכן אף ויש לה בסיס, ללא שנחשף לדוחות הפעולה, ללא שנשמעו העדים ויתר הראיות שבידי המאשימה. המדובר בנאשם שנטען כי איים, הפריע לשוטר במילוי תפקידו והשתמש בכוח או באיומים בכדי למנוע מעצר.

בפרק העובדתי שבכתב-האישום, צריך להינתן ביטוי לכל אחד מרכיביה של העבירה המיוחסת לנאשם, קרי היסודות הפיזיים והנפשיים שבה.

בבקשה שבפני, בכתב-האישום, לא מצאתי בעובדות כפי שהן כתובות מקום להיעתר לבקשה. ייתכן כי התנהגותו של הנאשם לא הקימה עבירה. ואולם, אין להסיק זאת על פני הדברים אלא שיש לתת את הדעת לאחר שתישמע פרשת התביעה.

לפיכך בשלב זה דין הטענה להידחות.

טענת הגנה מן הצדק

בבג"צ 1563/96 עו"ד מרדכי כץ נגד היועץ המשפטי לממשלה, תק-על 97 (2) 700, נקבע:

"לנוכח דברים ברורים אלה, שוב אין מקום לוויכוח בדבר עצם קליטתה של הדוקטרינה של "הגנה מן הצדק" במשפט הפלילי ישראלי, מכוחה של הלכה פסוקה ושוב אין מחלוקת, כי בנסיבות חריגות, בהן מגעה התנהגות הרשות כדי "התנהגות בלתי נסבלת" במשמעותה האמורה, ראשי בית המשפט, מכוח סמכותו הטבועה, לבטל את כתב האישום.

בבואו של בית-המשפט לבחון טענת הגנה מן הצדק עליו לבחון קיומה של "הפגיעה הממדית בתחושת הצדק וההגינות", תוך ביקורת מעשי המאשימה או תוך איזון בין מגוון ערכים אחרים.

המבחן שהוצג בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נגד ברוביץ, פ"ד נט (6) 776, הוא מבחן תלת שלבי:

תחילה בוחנים את הפגמים שנפלו בהליך, לאחר מכן את השאלה האם על אף הפגמים הללו, יש בהמשך ההליך משום פגיעה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב האחרון נערך איזון בין השיקולים העומדים ביסוד ההליך הפלילי לבין הפגמים שנפלו בהליך, נוכח מגוון רחב של שיקולים.

במקרה שבפני באתי אל המסקנה, כי לא התקיים המבחן שנקבע בפסיקה להתגבשותה של הגנה מן הצדק מן הנימוקים הבאים:

טענת האלימות מצד השוטר הוצגה בכתב-האישום וטיבה להתברר בעת ניהול ההוכחות.

יתרת הטענות טיבן לבירור ראייתי עובדתי ואין מקומן במסגרת הגנה זו.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

הנאשם ישיב לאשמה בדיון הקרוב.

ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.